

bych je snjesć mohł. Budź ty mój šylny rycer, moja móžna pomoz a tón stajnje bohaty Bóh mojeho šboža pschi kónzu tego tydženja, kažkiž šy w šapocžatku tego šameho byl. Twoja móž ta ždny kónza nima. W twojim mjenje šym tutón tydžen šapocžal. W twojim mjenje chzu jón tež nětko dofonjeć. Šdžerž mje wobštajneho hač do mojeho škónčženja w prawej wěrje a w šwjecženju žiwjenja. Šwarnuj mje psched towarštwom tych, kiž po woli šwojeho czěla šhodža, kotrychž kónz je šatamanstwo. Daj mi pschi škónčženju tuteho tydženja tež moje wěšte škónčjenje stajnje psched woczomaj mjeć a to šame, jako najwěšćišče bješ człowškim wězami, derje wopomnicž, dofelž wěm, šo kónz šo mnu budže, a šo wotšal czahnyć dyrbi. Šjedaj mi ženje šleho czinicž; pschetož wschitke našče šutki šu šymjo wěcznošće a na šudnym dnju psched tobu a wschitkimi šwjatymi na šjawne pschińdu. Daj, šo bych stajnje hotowy byl šwojemu Šnješej Šhryštušej napschecžiwu hič a na město šbóžneje wěcznošće dóncž, hdžež tawšynt lět psched tobu je jako jedny džen. Šamjen.

Dr. Jan Korla Kola.
Pšcheložil Š. Šilian.

42.

Wječorna modlitwa na šobotu.

Tebi, našch Božo, šo džakujemy ša wschitku šmilnošć a šwěrnosć, kotruž šy nam wopokasał. Šhwalene budź twoje šwjate mjeno wěcznje! My šmy drje tutón tydžen šhonili, kaš kóždy džen šwoju wobczěžnošć ma, a kaš je žiwjenje, hdyž tež krašne rělacž dyrbi, próza a ššiwda. My wěmy paš, šo njeje žadny druhi šhód žiwjenja nam hrěšnikam wušchny, a šo šy nam město pschihotował, hdžež ani šrudoba ani wołanje ani bolosć